

(קהלה א) **דָכֵל הַנְּחָלִים הַוְלָכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אִינְגָּנוּ מְלָא.**
מִזְיוֹה אֲתַבְּרִיאוֹ כֵּל רַבְּרַבְּיָא דְמַן עַלְמָא, וּמַן זַיוֹהָ
אֲתַגְּבִּיעַו כֵּל נְחָלִיא, נְחָלִיא הָוֹ אַיְנוֹן לְהָאִ קְרָא,
דְמַאיְכִּי בְּהָאִ גְּלוֹתָא, דְהָא חַשּׁוֹכָא כְּמוֹפְלָא, חַבְתָּא
דְאַמָּא עַבְדִּי לְהָוֹ, וְאִ לְאוֹ, נְחָלָא עַבְדִּי בְּרִתְיָה. רַבְּרַבָּא
תְּבִינְתָּא הָוֹא, הָוֹא תְּחוֹת קְדִישָׁא, דְגַנִּי אֲגַנִּים דְהִיכְלָא.
דְהָא רַבְּרַבָּא דִישְׁרָאֵל דְאַתְמָגִי עַלְיהָוֹן, בְּכָל עַיְדָן דְהָוֹת
מְטֻרְגִּיתָא עִם מְלָפָא, הָוֹה נְפִיק וְעַל קְדָמֵיהָוֹן
מְטֻטרָוֹן. וְהָוֹא קְבִיל פּוֹלְחָנָהּוֹן לְקָוְדְשָׁא בְּרִיךְ הָוֹא
כְּנוֹרָא. כֵּד אֲתַבְטִיל נְוֹרָא וְאֲתַגְלִיאָו, אָסְתַלְקָה זַיוֹהָ
וְאָסְתַלְקָה מְטֻרְגִּיתָא מִן מְלָפָא. הָא לֹא הָוֹה שְׁלִים עַד
דִּיִּיתִי גִּיסָּא אַחֲרָא, דְלֹא הָוֹה בְּגָלוֹתָא מְנִיתָא.

וְשַׁמְּהָן דְאַתְקָרִיאת יָד, הָיָא מְבוֹעָא לְכָלָא, וְתַשְּׁפָח יָד
הַוַּיְיָה, (ישעה נט) הָן לֹא קָצְרָת יָד הַוַּיְיָה, דְלֹא

אָדָר יָדָא אֶלָּא בְּשָׂמָא דְחַד.

אָתָא רַבִּי אַלְעָזֶר, וְשָׁאַל לִרְבִּי שְׁמַעוֹן אָבּוֹי, וּבְכָה
וְאָמַר לִיהָ, גַּלְיִ לִי הָאִ רְזֹא אָפְאָ מָאֵרִי. אָמַר לִיהָ
בְּהָאִ קְרָא אֲתַגְלִי לְהָ, (שמות יז) כִּי יָד עַל כֵּס יְהָ מְלָחָמָה
לִיְיָ, כֵּס בְּגִין הַוַּיְיָה, שְׁלִיט רְחִמִּי עַל דִּינָא. אָבִי לְמִימָר,
יְהָא רְעֹוָא דִיהָא לְעַלְמָא בְּאַתְרַ גְּבוּרָת, יָד יְיָ רְבָתָא
קְרָבָא דְהָוֹת בְּמִצְרִים, וְאִ לְאוֹ הָוֹ בְּדִינִי.

וַיִּתְיַיֵּן מֶשִׁיחָא, יִתְיַיֵּן בְּחִדְתוֹ בִּידָא רְבַתָּא, וַיַּגַּח קָרְבָּא בְּעַמְלָק. (שמות יג) בְּחֹזֶק יָד הַזִּיאָךְ ה' מִמְצָרִים, וְכֵד יִתְיַיֵּן שֶׁמֶא דִיד בְּתוֹקְפָא יָדָא לְחוֹדִיה, הַזָּא בְּעִידָנָא, דִינְגִיחָה קָרְבָּא בְּעַמְלָק, לִתְיַיֵּן מֶשִׁיחָא. רְבֵי אַלְעָזָר מִסְיִיעָה, (ובריה ד) וַיַּצֵּא יָיִן וְגַלְעָם בְּגָוִים הַהֵם בְּיֹום הַלְּחָמוֹ בַּיּוֹם קָרְבָּה. כ"ס בְּגִין יְדוֹעָה.

תֵא חֹזֵי, פָמָה הִיא יָדָא רְבַתָּא דְלֹא מַטָּא לְהָאִי יָדָא עַלְאָה, לְאַבְהָנוּ רְבָרָבָא לֹא אֲגַנִּים. וּבְדָא יָדָא נְפָקוּ מִמְצָרִים, בְּגִין דְמִשְׁוִין שְׁוִין, מַנֵּי ד' לְד', שְׁוִין דָא דְרָעָה, שֶׁמֶא דִידָא רְבַתָּא, דִיפּוֹק מַן אַיְנוֹן שְׁוִין בְּאַתְוֹתָהוּן דְמַגְנִיבִיהוּן בְּמַגְנִיבִיהוּן, דְקַבְלָא תְּרִין יָד, תְּרִין.

כִּיצֵד לֹא אַתְמַנְעֵו דָא מַן דָא, וְלֹא שְׁוִין. אַתְפָרֵשׂ תְּרִין אַלְיִין בְּרִיךְ הוּא דְבְאַתְוֹתָהוּן סִיּוּעָן יָד בְּעַלְהָה ה', תְּרִין לְאָב מַגְנִיבִיהוּן מַתְפָרֵשׂ. מַאַלְיִין אַתְבְּרִיאוֹ שֶׁמְיאָה וְאַרְעָא וְדַעַמִּיה. וְאַיְנוֹן סְפִירָא קְדֻמָּה, דְהָיָא כְתָרָא עַלְאָה. תְּגִינָא, (משלי טו) בְּכָל מָקוֹם עִינֵי ה' צֹופּוֹת רְעִים וּטוֹבִים. תְּלִיתָהָה, הַמַּסְיִיעָן לְשֶׁמֶא חַד ו' דַעַבְדָ כִּמָה אַתְוּן בְּאַרְעָא דִמְצָרִים.

יוד ו' לואו' לד' י"ד לו"ו
 דל"ת ד' לד' ל"ל לת' י' ל' שדי
 א' ללם"ד ל' לם"מ מ' לד' ד' לת' ח' ל' י"ד
 י' ד' י' ד' י' ד'

(דף ריד ע"ב)

ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי גראה אליו בלוּ בארץ
 כנען. רבי אבא אמר, לוּ דא ירושלם עלאה,
 דאשראַה שכינתא בינהא. אמר יעקב עלאה לחתא, הוב
 לי ברכתא דהוא בעי, לאנפיש יתכוּן אנה, ולמייתן ית
 ארעה לבנייכון. לוּ זוּ ירושלם עלאה, קידשא בריך
 הוּא, הוב רברבא דהווין ברכה דא על ידיה, באראַעא
 רביהא, אבל ברא, לא ארעה אחרא, לא יהא ברכתא.
 רבי אלעזר פתח ואמר, (משליכו) מברך רעהו בקול גדול
 בפרק השכם קלה תהשׁב לו, קידשא בריך הוּא
 קרא לישראל אחים ורעים. Mai ברכתא יה' לוּן, דיהוּן
 האי עמא דכיא תחות ידיה, ולמהוּ עלייהון בטיר.
 זפאה חולקיהון דהאי עמא דכיא, דהוא עלייהון, דאקרי
 בגין חביבים יתר מעלהה, בתיב, (דברים ד) בגין
 אתם לה, פלא בدل דא. Mai הוּא, בدل דאשטלים
 שמא בחותמא דלהון, דאיונן גזירין.

תא חוי, בנפוי דאיינשא שמא דקידשא בריך הוּא,

וחסר א יונד מגיה, ולא אשתלים. אתה אברם וחבב
לקודשא בריך הווא, ואמר ליה בך אשתלים שמא,
ואתגור, ואשתלים שמא ביונד דמילה. באגפו דאנשא
שיין דshed"י, ודי, חסר יונד, אשתלים ביונד דמילה,
ובדין אקרזון בנים לה, בנין קדישין.

וכד מסabin ליה להאי את קיימא קדישא, ועאל ליה
לרשׁו אחרא, סליק מגיה האי קדוושא דחוותמא,
והוא כמה דחריב עלמא, וסאייב חוותא, דашתלים ביה
שמא דקודשא בריך הויא, והא חריב עלמא.

רבי אבא היה איזיל מקפוטקיא, והוא עמיה רבוי יוסי.
עד דהו איזלי, חמוץ חד בר נש דהוה אתי, ורישמא
חד באגפו, אבל ווי לון לחיביא, דימותון בלא
תשובה, דלא יעדני מגיה רשיםא, לא בעלמא דין, ולא
בעלמא דאתין:

ויאמר אליו הבני מفرد והרביתיה. רבי אבא פתח
ואמר, האי קרא (ישעה בט) לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחוורו. וכי איןיש דאמיר טב לבר נש
כויותיה. א' לא ישלים מה דאמר, אפוהי מתביישן, על
אחד כמה וכמה מן עליי לבר נש, דאי לא מיתי כל
טב דאמיר על בנויה, אגפויה מתביישן.

אמר קודשא בריך הווא ליה, أنا ישראל עלה,

דָּאָנָא מְפַשֵּׂיךְ וְאָסְגִּינָה. הָאֵי בְּרִכְתָּא דִּיהִיב לֵי, וְאַתָּן יִתְּאַרְעָא הַדָּא לְבֶרְיכָוֹן, לֹא הָוֹה בְּאָרְעָא, לֹא הָוֹה עַמְּהָוֹן. כִּד יִיתְּיַצָּא דְמִשְׁיחָא וְיִשְׂתָּלִים, אָמֵר קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא, לֹא עֲתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב, פָּעָן (לא) אַנְפּוֹוי דִּיעָקֹב דְּלִיעַלָּא, לֹא מַתְבִּיאֵשׁ מְדֹאָמֵר לְהָוֹן אַתָּן, אָרַי עַד פָּעָן לֹא הָוֹ בְּדִיקָה, וְהָוֹ אַנְפּוֹהִי מַתְבִּיאֵשׁ, פָּעָן דִּילִיה מִסְתִּיעַ מִן קָדָם מַאֲרִי שְׁמִיא וְאָרְעָא.

כִּמָּה דָּאָמְרִין, אָגְחָנָא דְעַמְּלִיק, כִּד יִשְׂתָּלִים קִיצָא, לֹא יְהָא אַלְא בְּתֻקוֹף יְדָא, כִּמָּה דְהָוִית בַּיּוֹם קָרְבָּן וַיַּצָּא הָיָן וְגַלְּחָמָן בְּגָוִים הָהָם, דִּידִיה וְלֹא אַחֲרָא: וְעַתָּה שְׁנִי בְּנֵיכְךָ הַגּוֹלְדִים לְךָ, דָא יִשְׂרָאֵל לְתַתְּתָא, דְאַתְּרִיהוֹן בְּגָלוֹתָא, בְּנוֹי דָקְדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְאַתְּיַלְּדוּ בְּגַנִּי עַמְּמִיא. תְּנָא אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, יִשְׂרָאֵל כִּד יָהָוֹן בָּאָרְעָא קָדוֹשָׁא דִּישָׁרָאֵל, דָר בָּאָרְעָא, כִּד יִתְּיַצָּא מִשְׁיחָא, יָהָוֹן עַמְּדָה אַחֲוָהוֹן דִּילּוֹן בְּתִרְיָהוֹן. דְלֹא אַתְּקָרִי גָּלוֹת, אַלְא לְמַאן דָאֵיהָוּ דָר בָּאָרְעָא נַוְכָּרָה, אַיְנוֹן אַתְּקָרִיּוֹן גָּלִילִין. (וַיָּקָרָא כָּו)

וַיָּזְכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאַיְזָה יִתְּרָה, תִּתְּיַיְּהִי וְאַיְזָה דְּאַסְטָלָקָת כִּד אַתְּחָרִיב בַּיּוֹתָא, וְתָהָא סִיוּעָא לְיַעֲקֹב, כִּד יְהָא דָא, וַיְהָא לְבָרָא קָדוֹשָׁא אָרְעָא אַחֲסָבָת עַלְם, וַיָּהָוֹן בְּנוֹהִי בָּאָרְעָהוֹן, דָקָרָוּ מִקְדָּמָת דָנָא בָּאָרְעָהוֹן, זְבָאָה חִילְקָהוֹן.

כְּעֵן בְּרִיאָה, דְּתֹהוֹה עֲרָעָן לְהֻנוֹן, תְּהֻנוֹן אֶזְלִין רְבָרְבִּין
דְּאַתְגָּלְיָאוּ מִן לְבָר לְאַרְעָא וְאַתְבָּשִׁיאָג, וְאַנְפִּישָׁוֹ.
וַיְיִמְאַיְקָב עַלְאָה לְתַתְּפָא, בְּרִי דִילְךָ דְּאִינְנוּן לְבָר
לְאַרְעָא דְּאַתְיִילְדוּ בְגַלְוִתָּא, בְּכָל אַרְעָא וְאַרְעָא, עַד
דְּאָנוּ אַיְעוֹל לְמִצְרָאיָי, וְעַבְדֵיד לְהֻנוֹן דִינָא (דף רטו ע"א) עַל
חוּבִּיהֻנוֹן, לְאוֹ אָנוֹ מִסְקִית בְּרָה, דְּאַתְבָּרִיאָו בְגַלְוִתָּא,
לְבָר לְאַרְעָא בְאַרְעָא רְחִיקָא. וְאַפְּ עַל גַּב דְּאִינְנוּן סְגִיאָין,
וְאַתְבָּשִׁיאָו, דִילִי אִינְנוּן. כִּד חִזְוִיתִי דָא גַלְוִתָא דְלְהֻנוֹן,
וְאַסִּיתִי לְכִיבִּיהֻנוֹן, וְשִׁמְעִית קְלִיהֻנוֹן. רְאוּבֵן, (בראשית כט) כִּי
רָאָה הָאָת עֲנֵנִי. שְׁמַעוֹן, כִּי שְׁמַעַה הָאָת שְׁנוֹאָה אָנְכִי,
וְחַשְׁבֵּב בְּלָפָה, כְּאַילּוּ יְהֹוִיָּן קְדָמִי אִינְנוּן, וְמַדְבָּתוֹב
מִמִּצְרָאיָי, מַלְמַעַבֵּד דִינָא, נְסִיק יִתְהֻנוֹן מַאֲרָע גַלְוִתָא.

רְבִי אָבָא אָמֵר, מִהְכָא (ישעה ס) וְהַבְיאוּ אֶת כָל אֶחָיכֶם
מִכָּל הָגּוֹים מְנַחָה לָהּ. צְבִי לְמִימָר, כִּד יְהָא
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא בְדִינָא בְמִצְרָאיָי, בְעַדְגָא הָהִיא יִתְהֻונֶן
כָל עַמְמִיא מְנַחָה, כִּד שְׁמַעוֹן שְׁמַעַה דָקְודֵשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, הַיִּנְ�נוּ (ישעה ב) וְגַהְרוֹ אַלְיוֹ פָל הָגּוֹים.

תְּנָא, אָמֵר רְבִי שְׁמַעוֹן, עַתִּיד קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
לְמִיעַבֵּד לְכָל זְפָאָה וּזְפָאָה, חַוְפָה בִּירוּשָׁלָם, (ירמיה
ט) קוֹל שְׁשֹׂן וּקוֹל שְׁמַחָה קוֹל חַתּוֹן וּקוֹל פָּלה, כִּד תִּתְהֻוב
מְטֻרּוֹנִיתָא לְמַלְפָא, וְעַבְדֵיד לְהָאָרוֹסִין, הַדָּא הָוּא

דכתיב, (שיר השירים ג) צְאֵנָה וְרִאֵנָה וְגֹו, בַּיּוֹם חֲתּוּנָתוֹ וּבַיּוֹם שְׁמַחַת לֶבֶן. בַּיּוֹם חֲתּוּנָתוֹ זוֹה מְתֻנוֹת תֹּרַה, וּבַיּוֹם שְׁמַחַת לֶבֶן זוֹה בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שִׁיבְנָה בִּמְהֻרָה בִּימֵינוֹ: וּמָוֶלֶךְתֶּה אֲשֶׁר הַוְּלָדָת אַחֲרֵיהֶם לְךָ יְהִי, דָא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאַבְהָן דָאִינּוֹן רַתִּיבָן, תְּהָא שְׁמַהְתָּהּוֹן בְּרוֹא דָתִיְלִידָו לְבַתָּר דָבָן, עַל שְׁמָא דָאַחְיהָן יְהּוֹן מִקְרִיבֵין בְּאַחֲסָנָא דְלָהּוֹן.

תָּאָנָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעַון, וּמָוֶלֶךְתֶּה, דָא יְרוּשָׁלָם דְלַתָּתָא, (ויקרא ז) מָוֶלֶךְתֶּה בֵּית בְּפְרָשָׁת עֲרֵיות, יְרוּשָׁלָם לְתַתָּא, גּוּבְרִין דָתִיְלִידָו דָא יְרוּשָׁלָם, בְּתַר דָבָן, דִּיתְבוּן עַל מָא לְמָאֵרִי שְׁמֵיא בִּירוּשָׁלָם, כֵּד גּוּרִין לֹא אַתְּקָרְנוּ אֶלָּא עַל שְׁמָהּוֹן, דָהּוֹא בָר יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יַתְּקָרְנוּ כֵּד אַבְהָתָהּוֹן, גּוּרָא מִקְפּוֹטְקִיא, אֶלָּא בְּהָא יִשְׂרָאֵל.

לְךָ יְהִי, צְבִי לְמִימָר, עַל שְׁמֵיהָן דִיְשָׂרָאֵל יַתְּקָרְנוּ, עַל שֵׁם אַחְיהָן יִקְרָאוּ בְגַחְלָתָם, וְכֵד תָּבוֹ לֹא יַתְּחַסְנוּן אַלְין עַם יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ, וַיְסַבֵּב כָּל שְׁבָטָא וְשְׁבָטָא, דִּידִיה וְגּוּבְרִין מִפְהָזָן, כָּל חֶדָא לְפָום מְגִינִּינָה.

וְאַנְיִ בְּבָאֵי מִפְהָן מִתָּה עַלְיִ רְחִיל בְּדָרְךָ וְגֹו, רַבִּי אָבָא פָּתָח, (ירמיה לא) כְּה אָמַר ה' קֹול בְּרָמָה נְשָׁמָע וְגֹו, מָה כְּתִיב בְּתִרְיָה, כְּה אָמַר ה' מְנֻעִי קוֹלֵךְ מִבְכִי וְעִנִּיךְ

מדמָעה כי יש שֶׁכֶר לְפִעְולָתָךְ וְגֹו' וְשָׁבּוּ בְנִים לְגִבּוֹלָם,
לא אמר וַיֵּשֶׁבּוּ, אלא וַיֵּשֶׁבּוּ, כבר שָׁבּוּ.

תָא חֹזֵי, אמר רַבִי אַלְעֹזֶר, בְשֻׁעַתָא דִיהָא דִינָא עַל
טוֹרָא, תַתְעַטֵר מַטְרוֹנוֹנִיתָא עַל טֹרָא, וְהִיא סְבָרָת
דְבָנִיהוֹן אֲבָדִין בְדִינָא, וּרֹזָא (ישעה מ') רַבִי עֲקָרָה לֹא יַלְדָה
פָצָחַ רְבָה וְצָהָלִי וְגֹו'. תָנָא, סָגִין יְהוֹן בְנֵי פְרָסִיסִיא מִן
דִיקָה. הַדָא הוּא דְכַתִיב, כי רַבִים בְנֵי שׁוֹמְמָה מִבְנֵי
בְעוֹלָה, תִיתְוֹב מַטְרוֹנוֹנִיתָא לְבָעַלה, (וכירה י') בַיּוֹם הַהוּא
יְהִי ה' אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.

מן קָדְמָת דִינָא, תִימָא מַטְרוֹנוֹנִיתָא לְקוֹדְשָׁא בָרִיךְ הוּא,
בְנִיָּא דִילִי אָן. יִימָא לָה, בְדִינָא. הִיא תִסְבֶר דְאֲבָדִין
בְדִינָא, וּבְכָה עַל דִינָא לְבְנִיָּא דִיקָה, כי אֲרֵי סָגִין אַית
לְךָ לְמִיסְבָ מִפְיָי בְדַלְהֹן, דְהֹות עַמְהֹן, וְהָא תָבוּ מַארְעָא
דְשָׂנָאה.

וכי לֹא הָוו יָדַע יוֹסֵף דָמָתָה אֲמִיה, תִמְןָה עַמָּה כֵד
מָתָה. אַלְאָ יָאמֶר יִשְׂרָאֵל עַלְאהָ, כֵד גִּתְיָ
מִפְרָקְנִיהוֹן דִיְשָׂרָאֵל, תַתְעַר מַטְרוֹנוֹנִיתָא, וַתַּתְעַר כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, וַתָּגַח קָרְבָא עַם עַמְמִין, וַיִּמְוֹתֵן מִנְהֹן,
וַיִּתְקַרְבֵוּ בְזֹעֵיר לְמִיתִי אָרְעָא. יִימֶר לָה קֹודְשָׁא בָרִיךְ
הָוּא, כֵד הִיא בָכָה. לֹא תַדְחַלְיָ, אֲגַרְא לְהֹן בְנִיָּא דִמְיתָן
עַל שְׁמֵי, אֲחַרְבֵין הָא תָבוּ, אַיְנוֹן יִתְוֹבוֹן לְחַיִי מִתִּיאָ.

מַתָּה עַל רְחֵל, מַתָּה עַל יִיחֹד שֶׁמֶא דָקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא, וַעֲלֵדָא אַתְּמָר בְּעוֹד בְּבָרְתָּא אָרֶץ לְבָא,
דְּמִיתָו עַל יִיחֹד שֶׁמֶא דָקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, לְבָרֵךְ
לְאָרְעָא, בְּאָרְעָא דָא, לֹא יִמּוֹת חָדְמָהּוּן.
תְּנָא, אָמַר רַבִּי אָבָא, עַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְאַגְּחָא קְרָבָא
בְּאָרְחָא דְּאָפְּרָת, וַיִּמּוֹתוּן עַמָּא סְגִיאָה מִפְּהָוּן,
וּבָתָר כִּן לְחַיִּים מִתְּחִיאָה יָקִומָוּן. וַיַּתִּיר שְׁלֹטָנָא יְהָא לְכֹזֶן
דְּמִיתָיִן בְּאָרְחָא הַדִּין, מִפְּלָדִיהָא קְדֻמְיהָוּן בִּירוּשָׁלָם.
וְלֹמַה אַתְּקָרֵי שֶׁמֶא דְּאַתְּרָא קְדִישָׁא, (דף רטו ע"ב) דְּאַתְּרָא
הַדִּין לְחַם. בְּדִיל דְּהָוָא מִן שֶׁמֶא דָקּוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא בְּיַהְהָא, דִּימּוֹתוּן תִּמְןָן עַל שְׁמִיָּה, י"ד, דִּימּוֹתוּן תִּמְןָן עַל
שְׁמִיָּה י"ה, לְחַם בְּגָלוּתָא, בְּדִיל דְּהָוָא מִן שְׁמִיָּה דָקּוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא:

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מֵאֱלֹהָה. רַבִּי אָבָא
פִּתְחָה, (ישועה מט) וְאָמְرָת בְּלִבְבָךְ מַיִלְדֵלִי אֶת אֱלֹהָה,
מַאי קָא מִיְּרִי, יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, חֹזֵי דִּינְתָוּן בְּנוֹהָי
דְּיִשְׂרָאֵל קְדֻמְיהָא, פְּדִיְתָוּן (ישועה יא) מַעְיָלָם וּמַשְׁנָעָר
וּמְחַמָּת וּמְאַיִּה הַיִם וְאַכְּנָשׁוּ בְּלָהָו וַיְהָוּן סְגִיאָין. תִּמְאָן
שְׁכִינָתָא מִן אַיְנוֹן בְּלָהָו, וְלֹא בְּהָוָן פְּסָול מִבְּנֵי
נוֹכְרָהָא. יִמְרוּן לְיִהְה, אַגְּחָנָא בְּלָנָא מְבָרָה, וְלִית בְּנָא
נוֹכְרָהָא בְּהַדּוֹן, דִּינְתִּפְרְשָׁוּן דָא מַדָּא וּכְרָת לְהָוָן בְּחַדָּא,
וַיַּתְּגִּירְוּן, יִתְוּבוּן גִּיּוֹרִין עִם יִשְׂרָאֵל, וַיְהָוּן בְּחַדָּא.

תְּנָא, קשימים גרים לישראל כפסחת בעור החי, לארעוזן. כתיב (ישעה יא) כי יرحم ה' את יעקב ובחר עוד בירושלם ונלווה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב, بد יתובון לארעוזן בריא, ויהוין רחימנו בהוזן, (זכריה ד) יהיה ה' אחד ושמו אחד, יתלוין גיורין עם ישראל ויהוין להוזן בעומק**ה** בבריחון.

וכל כך למטה. תא שמע, אמר רבי שמעון, על תחומיין דארעא, דכל חד יהא רעוא למידר בארעא דישראל, ותסתער דיורין. כתיב, (ישעה נ) ויתדותיך חזקי, צבי למימר, סכיה דהוין עמך מעקרה, אתה קיף יתהוזן, וסיע יתר מהאר עממיין. בביבול דאת סכיה לאתתקפה יתהוזן בכל עממיין אחרא, ויהוזן סגיאין: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזזה, רבי שמעון תאני מהכא, (דברים ד) זואת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל, יאמר ישראל למתא, بد ישראל עליהוזן לעילא, בני אינזון, דיהב לי קידשא בריך הוא אוריתא, פמה יתהוזן ובימוסיהון קשיטין, בגימוסי אוריתא (דאתייהיבת להוזן).

תא חזוי, بد יהוזן ישראל תורה גדי שביבנטא, אוריתא) דלהוזן אתקריאת זה, הדא הוא דכתיב, (שמות טו) זה אליו ואבוהו, ובכל עדן דלא היה דוד ממיל

תְּחֽוֹת גָּדֵפִי שְׁכִינַתָּא דָא מַלְתָּא, אֶלָּא אֲתַנְבֵּי מֵה דְּלִיהְיוּ,
אֲתַקְרִיבָא זֹאת.

רַב נְחַמֵּן אָמַר מִהְכָּא, (טהילים כז) אִם תְּחַגֵּה עַלִּי מְחַנֵּה לֹא
יִרְאָ לְבִי וְגוּ' בָּזָאת אֲנִי בּוּטָה, זֹאת דָא אָוָרִיִּתָּא
תְּהָא לִיְיִתְיִ מִשְׁיחָא, וּבָגִין דָא, (שיר השירים ב) וּקוֹל הַתּוֹר
בְּשָׁמָע בָּאָרֶצָנוּ. עַל מָה אַתְמַתֵּלָת אָוָרִיִּתָּא, לְגֹזְלָא. מָה
גֹזְלָא קָלִיה עֲרָב, אֲפִ פְּתַגְמִי אָוָרִיִּתָּא קָלִיה עֲרָב, וְדָא
קָלָא יְהָא לִיְיִתְיִ מִשְׁיחָא, לִיּוֹמָא דְּדִינָא.

תְּנָא, הַנְּצָנִים נְרָאִי בָּאָרֶץ עַת הַזָּמִיר הַגִּיעַ וּקוֹל הַתּוֹר
בְּשָׁמָע בָּאָרֶצָנוּ. הַנְּצָנִים, דָא אֲבַהֲתוֹ דְּמַרְכְּבָה,
דָמָן עַלְמָא יָקוּמוּן וַיַּתְחֹזֵוּ. עַת הַזָּמִיר הַגִּיעַ, תּוֹשְׁבַּתָּה
דִּישְׁבָּהוּן לִיּוֹאִי, בְּדַיְתּוּן לְפֹולְחָנִיהָוּן בְּדַבְּקָדְמִיתָא.
וּקוֹל הַתּוֹר, אֲשֶׁר נָתַן לֵי אֱלֹהִים בָּזָה, פְּתַגְמִי דְּאָוָרִיִּתָּא,
דָאַיְנוּן עֲרָבִין פְּקָלָא דְּתּוֹרָא, דָא זֹה זֹא"ת תּוֹר שְׂוִין.
מַאֲ קָא מִיְירִי. וּרְזָא דְּמַלְתָּא, בְּעַדְגָּא דָלָא תְּהִוֵּין
תְּחֽוֹת גָּדֵפִי שְׁכִינַתָּא, אֲ דְלֹזָאת בְּחִית, וְהָוָא
מִתְחֽוֹת לְכָלָא, וּסְלִיקַת הָא, דְזָה אַלְיִ וְאַגּוּהָ, מִדְחָרָב
בִּיתָא, דְהָא, לֹא יְכָלָא לְדוֹר וּלְמַהְוִי בֵּין עַמְמִין עוֹבָדִי
כוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, דְהָא קָדִישָׁא חַתּוֹכָא מִן שְׁמָא. הָא
אֶלָּפֶת, הָא עֲדִיפָת בְּקָדְוָשָׁה, אֲ עֲדִיפָת לְאַתּוֹן. בְּדַ
יַּתְבּוּן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָהָוּן, הָא קָדִישָׁא דְהָוָא חַתּוֹכָא מִן

שֶׁמְאָ דָקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תִּיתְוֹב בָּזָה וַיְפּוֹק (מיומא דידנא,
והא' תפ"ל) **מַנְיִינָא תְּקֻנָּתָא.**

רַבֵּי אָבָא פָתָח וַיֹּאמֶר, (ישעה מ) **מֵי מִדֵּד בְּשֻׁעָלוֹ מִים**
וּשְׁמִים בְּנֹרֶת תְּפִן, זה תורה, **שְׁוִין כְּבִיכּוֹל,** זה לְרִ,
רִ לְתִ, וְלְהִ, זורתא דקודשא בריך הוּא, בשית מהא
וּשְׁבָעֵין שְׁגַנִּין, מהכא מן שמיא, ועד ארעה, **כִּיְצָד** (ע"ה)
תוֹרָה, זורת ויה ה'יו תר"ז, **אֲתָקְדִמָת הָלוּ.** **וְאֲתָקְדִמָת**
וְלְתִ, תִּלְרִ, רִ לְזִ, (שמות כה) **רַבּוּעַ יְהִי** כפול זרת
אַרְכּוֹ וּזְרָתְ רְחַבּוֹ כְּפּוֹל.

וַיֹּאמֶר קָחֵם נָא אַלְיִ וְאַבְרָכִם, **יֹאמֶר מַהְהוּ בְּפִתְגָּמִי**
אוּרִיִּיתָא מִתְעַסְקִין, (ויהה) **וְהוּא דָא מַכִּילָתָא בֵּין**
חַבִּימִיהִי, אברכינון, **וּרְזָא** (בראשית לו) **וַיֹּאמֶר אַלְיוֹ מַה**
שְׁמֵךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב. **וַיֹּאמֶר** (דף רצט ע"א) **לִמְהָה זוּה תְּשַׁאֲלָה**
לְשָׁמֵי, **וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב,** **מַנְיִינָא דָא, לְמַנְיִינָא קְדֻמִּיתָא**
דָקְמִיהִי, **כְּפִרְיִשְׁנָא בְּאַתְּרִיהִי.**

וּרְזָא אחרא, **וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וְגוֹי** **וַיֹּאמֶר לִמְהָה זוּה תְּשַׁאֲלָה**
לְשָׁמֵי וַיִּבְרַךְ אותו שם, **הָא לֹא עַתִּיד, אֶלָּא**
בְּזָכוֹתָא דָזָה, **לְבָרְכָהּוּן.** **וּרְזָא סְגִיאָה** **תְּגִינָא,** **בְּאַתְּרָה**
דְּהָאִ קְרָא, אֶבֶל לֹא אָתֵינָא **לְקַמֵּן דָלָא לְאַשְׁמוּעִין הָאֵי**
קְרָא דְאָמְרָנָא, **מִקְמִיהִ דְאָמִינָא** **לְה דְאֲתָקְרִיאָת אָוּרִיִּתָא**
זָה. **כְּתִיב,** (שופטים ח) **זָה סִינִי מִפְנֵי הָאֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל,** **כְּדֵ**

אתִיְהִיבָת אֹרְיִיתָא עַל יְדֵא דְמָשָׁה, (שמות לט) כי זה משה
האיש (שמות טו) זה אליו ואבוהו, אורייתא הוה נחתת מן
קמי אלהא דישראל.

ועיני ישראל פבדו מזקון וגוי, ובגין דא, לא את משבח
דכבודו, וכד יהונ בгалותא כל זמנה חרובה הדין,
סיבו. לא יכולין למחזוי אפי שכינתא, עד דתיתתי רוחא
אתרא בהון.

מקדמת דנא אסתאיבו בארע עממייא, ולא הו
בגימוסי אורייתא. כמה דיהון בהיל למירה,
ותבו עדנא סגי ביגי נכראין, דרא בתיר דרא, ואוליפו
מן אריהון, כד יתובין אפי שכינתא לארעון,
בקדמיתא לא יכולין למחמי אפי שכינתא, עד דיהיב
קדשה בריך הווא רוחא דיליה להון.

רבי חייא פטה, (חווקאל לו) ואת רוחי אتن בקרבעם, לבתר
ועשית את אשר בחוקי תלכו ומשפטי תשמרו
ועשיתם, מן בתיר דיחב רוחין בכון וקדושה, בגימוסי.
תћכון ותתћכון.

לא יוכל לראות, רבי אבא פטה ואמר, (משל טז) באור
פנוי מלך חיים ורצונו פעל מלקווש, כד יסברוז אפי
שכינתא דקדשה בריך הווא, ויתעסكون באינון רתיכין
demgazon חיון דעלמא.

תֵּא חֹזֵי, לֹא תִשְׁכַּח בְּהֵגִי קְרָאֵי כֶּלֶחֶן לִישְׁנָא, אֲלֹא
לְאִבְנִישׁ, (תהילים עא) גַם לְשׁוֹנִי כֶל הַיּוֹם תַּהֲגָה
צְדִקָתֶךָ. וְלֹא אַת מִשְׁכַּח בְּהֵגִי קְרָאֵי בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָא,
וּבְגִין פֶה יִתְבוֹן לְאַרְעָהָנוּ, וַיְהִיב קְוִידֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָא רֹוח
חַכְמַתָא בְּהָנוּ, לִישְׁנָא דְלַהֲנוּ תַּחֲווֹין תְּדִיר בְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ
הַוָא. (עד בָּאָן אִינוּ מִן הַזָּהָר):

וַיְהִי יַעֲקֹב וָגוֹן, רַبִי חִיא פָתָח וֹאמֶר, (ישעיה ס) וְעַמְךָ
כַּלְמַ צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשֻׁו אָרֶץ וָגוֹן, זֶבְאַיִן אִינְיָן
יִשְׂרָאֵל, יִתְיַיר מִפְלָעָם עַמְּנִין עַזְבִּי עַבְדָת כּוֹכְבִים וּמִזְלָות,
דְקֹידֵשׁ אֶבְרִיךְ הַוָא קָרָא לוֹן צְדִיקִים. לְאַחֲסִין לוֹן יִרְוֹתָת
עַלְמִין בְּעַלְמָא דָאָתִי, לְאַתְעַנְגָא בְּהַהְוָא עַלְמָא, כִּמָה
דְכַתִּיב, (ישעיה מה) אוֹתְתַעֲנֵג עַל הֵ. מַאי טָעָמָא. בְגִין
דְמַתְדְּבָקִין בְגַוְפָא דְמַלְפָא, דְכַתִּיב, (דברים ד) וְאַתָּם
הַדְּבָקִים בָהּ אֱלֹהִיכֶם חַיִים כָלְכֶם הַיּוֹם.

רַבִי יִצְחָק פָתָח וֹאמֶר, וְעַמְךָ כַּלְמַ צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשֻׁו
אָרֶץ, הָאֵי קָרָא רֹזֵא עַלְאָה אֵיהָו בֵין מַחְצִידִי חַקְלָא,
דְהָא בְּרֹזֵא דְאַגְּדָתָא תְּנֵי רַבִי שְׁמַעַן. דְאַחֲשָׁנָת יִרְוֹתָא
עַלְאָה דְהָהִיא אָרֶץ, לִית מָאֵן דִּירִית לֵהֵ, בְרֵהֵוָא
דְאַקְרֵי צְדִיק. (ס"א דְהָאֵי אָרֶץ, וְלִית מָאֵן דִּירִית לֵהֵ, בְרֵהֵוָא דְאַקְרֵי צְדִיק, דְהָא
צְדִיק יִרְיָת לְמַטְרוֹנִיתָא וְדָא) **דְהָא מַטְרוֹנִיתָא בֵיהֵ אַתְדְּבָקָת**
לְאַתְבָּסָמָא, וְצְדִיק יִרְיָת לְמַטְרוֹנִיתָא וְדָא.

אָוֹף הַכָּא, בְּחַבִּיבָתָא דְקַוְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל, אָמֵר, וַעֲמֵד כְּלָם צְדִיקִים, וּבְגִין כֵּה לְעוֹלָם יִרְשֶׁן אָרֶץ, אֲתַחֲזֹונָן לִירִית לְמַטְרוֹנִיתָא. מַאי טֻמָּא אַקְרָוֹן צְדִיקִים, וַמַּאי טֻמָּא יִרְתַּיְנָן לְמַטְרוֹנִיתָא. בְּגִין דְאַתְגָּזָרָן, בְּמַה דְתַגְיָנָן, כֵּל מַאן דְאַתְגָּזָר, וַעֲיִיל בְּהָאי (ס"א ברית קדישא ועיל בהאי) אַחֲסָנָא, וַנְטִיר לְהָאי בְּרִית, עַל וַאֲתַדְבָּק בְּגֹופָא דְמַלְפָא, וַעֲלָל בְּהָאי צְדִיק. וּבְגִינִּי כֵּה אַקְרָוֹן צְדִיקִים, וַעֲלָל דָא לְעוֹלָם יִרְשֶׁן אָרֶץ. מַאי אָרֶץ, דָא אָרֶץ הַחַיִּים.

אַהֲדָר וְאָמֵר, נִצְר מַטְעֵי מִעֵשָׁה יְדֵי לְהַתְפָּאָר. נִצְר מַטְעֵי, עַבְפָא מַאֲינָנוּ עַגְפָּינוּ, דְגַטְעַ קַוְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֵּד בְּרָא עַלְמָא. דְכַתִּיב, (בראשית ב) וַיַּטְעַ ה' אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדָן מִקְדָּם, וְהָאי אָרֶץ חַד מִפְּיָהוּ. בְּגִינִּי כֵּה, נִצְר מַטְעֵי מִעֵשָׁה יְדֵי לְהַתְפָּאָר.

דָבָר אחר, וַעֲמֵד כְּלָם צְדִיקִים, דָא יַעֲקֹב וּבְנָיו דְגַחְתּוּ לְמִצְרִים בֵּין עַם קַשִּׁי קַדֵּל, וְאַשְׁתַּפְחוּ כָּלָהו זְכָאִין. וּבְגִין כֵּה פְתִיב, לְעוֹלָם (דף רטו ע"ב) יִרְשֶׁן אָרֶץ דְמַתְפָּן סְלִיקָה לִירִית אָרְעָא קַדְישָׁא.

וַיְחִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרִים, אַמְּמָא פְרִשְׁתָּא דָא סְתִימָא. רַבִּי יַעֲקֹב אָמֵר, בְּשַׁעַתָּא דְמִיתָּה יַעֲקֹב, אַסְתִּימָנוּ עִינִיהוּן דִיְשָׂרָאֵל. רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, דְכִדְיָן נְחַתוּ לְגִלוֹתָא, וְאַשְׁתַּעֲבִידָו בְּהָוֹן.

רַבִי שְׁמֻעוֹן אמר, מה כתיב לעילא, וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד. וכתיב ויחי יעקב, דלא אתחזוי לאפרsha בין דא לדא. מה אינון קיימי בתפנוקין מלכין, וקביילו בעוגא וכסופה לגרמייהו. אוף יעקב נמי, קיים בתפנוקי מלכין, בעוגא וכסופה לגרמייה, לא אתרפיש דא מן דא.

והכא אקרי ויחי. דהא כל יומי לא אקרי ויחי, בגין דכל יומי בצררא הו, בצררא אשתקחן, עליה כתיב, (איוב) לא שלותי ולא שקטתי ולא בחתי ויבא רגנו. בתר דנחת למצרים, אקרי ויחי. חמא לבירה מלפआ, חמא לכל בניו ובאין צדיקין, וכלהו בתעוגי ותפנוקי עלמא, והוא יתיב בגיןהון כחמר טב דיתיב על דורדייה, כדיין אקרי ויחי יעקב. ולא פריש בין ויפרו וירבו מאד לויחי יעקב, והכי אתחזוי.

שבע עשרה שנה, Mai טעמא שבע עשרה שנה. אלא אמר רבי שמעון, כל יומי יעקב בצררא הו, בצררא עבר לוז בקדמיתא, פיו חמא ליוסף, והזה קאים קמיה, כד יעקב מסתכל ביוסף, ההו אשתקלים בנפשיה, כאילו חמא לאמיה דיוסף. דשפירו דיוסף דמי לשפירו דרחל. והזה דמי בגרמייה כמה דלא עבר עליה צערא ביוםוי.

וכד יוסף אתפרש מפיה, כדיין אתקאים, לא שלותי ולא שקטתי ולא בחתמי ויבא רגוז. הדא קשייא ליה ליעקב מכל מה בעבר, ובזמנא דאתפרש יוסף מפיה, מה פתיב, (בראשית לו) יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה וגוי. וככל יומין ליעקב, לא היה צערא בהאי, והויה בכדי כל יומא לאינון שבע עשרה שנה דיוסף. מאי קאתיבו ליה, (בראשית מו) יוסף ישית ידו על עיניך, הא לד שבע עשרה שנה אחרבין, בעבורgin ותפנוקין והגנות וכסופין. הדא הוא דכתיב ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה וגוי. תנא, כל אינון שניין, שכינתא יקרה דקדשא בריך הוא, עמיה אשתקחא, ובגין כה חיים אקרים.

תא חזוי, כתיב ותחי רוח יעקב אביהם, אתחזי הדא בקדמתה מית היה הוא רוחא דיליה, ולא היה מתכוון לקבל רוחא אחרת. הדא רוחא דלעילא, לא שריא בריקניא. אמר רבי יוסי, שכינתא לא שריא, אלא באתר שלים, ולא באתר חסר, ולא באתר פגמים, ולא באתר עציב, אלא באתר דאתפונן, באתר חדו. ובגין כה, כל אינון שניין דיוסף אתפרש מאבוי, יעקב היה עציב, לא שריא ביה שכינתא.

תנא, אמר רבי אלעזר אמר רבי אבא, כתיב, (תהילים ק)

עָבְדוּ אֶת ה' בְשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵיו בְרִגְנֶה. לְאַפְקָא, דְלִית
פּוֹלְחָבָא דְקוֹדֵשָׁא בְרִיךְ הָוּא, אֲלֹא מִגּוֹ חֲדוֹה. דָאָמֵר רַבִּי
אַלְעֹזֶר, לִית שְׁכִינַתָּא שְׁרִיאָמִגּוֹ עַצְבּוֹת, דְכַתִּיב (מלכים ב
וְעַתָּה קָחוּ לֵי מִנְגָן וְהִיה כִּנְגָן הַמִּנְגָן. מִנְגָן מִנְגָן תָּלַת
זִמְגִי אַמְמָא. בְגִין לְאַתְעָרָא רַוְחָא מְשֻׁלִימִיתָא דְכָלָא,
דְהָוָא רַוְחָא שְׁלִימָא.

אָמֵר רַבִּי אָבָא, תִּמְנָן תְּגִיבָן, מַאֲרֵבָע סְטְרִין פָּלָא
אַשְׁתַּבְתָּח, וְכָל שְׁرֵשִׁין דַעַלְאַיִן וְתַתְאַיִן בְהוּ אַחֲידָן.
וְתַנְא דָא עַיִיל וְדָא נְפִיק דָא סְתִים וְדָא פְרִישׁ, אַתְאַחַד
חַד בְּחַבְרָתָה, וְאַיְנוֹן אַבְהָנוּ דְכָלָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, (דברים י) רַק בְּאַבּוֹתִיךְ חַשְׁקָה, בְּתִיב
בְּאַבּוֹתִיךְ, מִמְשׁ תָּלַתָּא, וּמִשְׁמָעַ דְכַתִּיב רַק, רַק
מִמְשׁ, וּמִאָלִין מִתְפִרְשָׁן וּמִתְאַחַדָּן כָל שָׁאָר אַחֲרָנִין,
וּסְלָקִין שְׁמָא לְאַתְעַטְרָא.

תַנָּא, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, מִן יוֹמָא דְאַסְטָלִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן מִן
מַעֲרַתָּא, מַלְיָין (אלצ') לֹא אַתְכִסִּין מִן חֶבְרִיא, וְרַזִּין
עַלְאַיִן הוּוּ מִסְתְּבָלוּן וְאַתְגַלְיָין מִבְנִיִּיהָ, פְאַלְוָא אַתִּיהִיבָו
הַהִיא שְׁעַתָּא בְטוּרָא דְסִינִי. בְתַרְדְּשִׁכְבָּבְתִּיב, (בראשית ח)
וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיִינּוֹת (דף ריז ע"א) תְהוּם וְאַרְוּבּוֹת הַשְׁמִים, וְהַוָּא
חֶבְרִיא מַרְחַשֵּן מַלְיָי, וְלֹא מַתְקִיִּימִי בְהָגָן.

דַיּוֹמָא חַד הָוָה יִתְיִיב רַבִּי יְהוּדָה, אַפְתַּחָא דְטַבְרִיא,

וְחַמָּא תָּרִי גַּמְלִי, דְּסַלְקֵי קַטְפִּירָא מַעֲלוֹי דְּכַתְּפִין, בְּפֶל
מַטְוָלָא דְּקַטְפִּירָא, וְאַתָּו צְפָרִי. וְעַד לֹא מַטוּ עַלְיָהוּ,
אַתְּבָקָעָנוּ.

לְבַתֵּר אַתָּו פְּמָה צְפָרִין, וְהָוּ אַזְלִי עַלְיָהוּ, וְשָׁרוֹ (נ"א
וְשְׂדִיאוֹ) לוֹן בְּטַרְטִישָׁא, וְלֹא מַתְבָּקָעָנוּ. וְהָוּ צְוָחִין
לוֹן, וְלֹא הוּוּ מַתְפְּרִשָּׁן. שְׁמַעוֹ חַד קָלָא, עַטְרָא דְּעַטְרִין
בְּקָדְרִין שְׂרִיא, וְמִרְיהָ לְבָרָה.

עַד דְּהָוָה יַתִּיב, עַבְרָה חַד גְּבָרָא, אַשְׁגָּח בָּהָוָה. אָמָר, לֹא
קַיִם דָּא, הָא דְּכַתְּבִין, (בראשית טו) וַיַּרְא הַעֵיט עַל
הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אָוֹתָם אַבְרָם. אָמָר רַבִּי יְהוֹדָה, וְהָא
עַבְידָנָא וְלֹא אַתְּפְּרִשָּׁן. אַהֲדָר רִישִׁيهָ הַהְוָא גְּבָרָא וְאָמָר,
עַד לֹא מְרִיט דָּא רִישִׁيهָ דְּמַרְיָה, וְעַד לֹא גַּלְיִשְׁ
לְמַטְרוֹגִיתָא. רְהַט אַבְתָּרִיהָ תַּלְתָּ מְלִין, וְלֹא אָמָר לַיה.
חַלְשָׁ דִּעְתִּיהָ דַּרְבִּי יְהוֹדָה.

יוֹמָא חַד, אַדְמוֹךְ תְּחוֹת אַיְלָנָא, וְחַמָּא בְּחַלְמִיהָ, ד'
גְּדִפְין מַתְתָּקָנוּ, וְסַלִּיק רַבִּי שְׁמַעוֹן עַלְיָהוּ, וְסַפֵּר
תוֹרָה עַמִּיהָ. וְלֹא שְׁבִיק כָּל סְפִּרְיָ רְזִוָּן עַלְאַיִן וְאַגְּדָתָא,
דְּלֹא סַלִּיק לוֹן בְּהַדִּיהָ. וְסַלִּיק לְהֻזָּן (ס"א וְסַלִּיק לְהֻזָּן) לְרַקְיעָא,
וְחַמָּא דְּמַתְפִּסְיָא מַעֲינָא, וְלֹא אַתְּגַלְיָא.

כֵּد אַתְּעָר, אָמָר, וְדָא מַדְשַׁכְּבֵב רַבִּי שְׁמַעוֹן, חַכְמַתָּא
אַסְתָּלָקָת מַאֲרָעָא. וּוֹי לְדַרְאָהָא אַבְנָא טָבָא,

דָּהֹו מַתְחֹזֵן (ס"א המתאחד) **מִבִּיה**, **וּסְמִכֵּין עַלְיהָ עַלְאַיִן וְתַפְאַיִן**, את אבד מפייה.

אַתָּא לְגַבֵּיהָ דָּרְבֵּי אָבָא, סח ליה. **סְלִיק רְבֵּי אָבָא יְדוֹי עַל רִישֵׁיהָ**, ובכה ואמר, **רְבֵּי שְׁמֻעֹן רִיחִיָּא דְּטַחֲנִין מִנִּיהָ מִבָּא טְבָא כָּל יוֹמָא**, ולקוטין ליה. במא **דְּכַתִּיב**, (במדבר י"א) **הַמְּמֻעֵיט אָסֶף עַשְׂרָה חִמְרִים**, והשתא **רִיחִיָּא וּמִנָּא אָסְתַּלְקוּ וְלֹא אָשְׁתָּאָר בְּעַלְמָא מִינִיהָ**, בר **כִּמְהָ דְּכַתִּיב**, (שמות ט) **קְחْ צְנַצְנַת אַחַת וְתַנְשֵׁה שְׁמָה מְלָא** העומר מן והבנה אותו **לִפְנֵי ה'** **לִמְשָׁרָת**. **וְאַלְוִי בָּאַתְגָּלְיִיא לֹא כְתִיב**, **אַלְאָ לִמְשָׁרָת**, **לְאַצְנָעוֹתָא**. **הַשְׁתָּא מַאן יְכַיל לְגַלְאָה רִזְוִין**, ומאן ינדע לון.

לְחִיש לִיה לְרְבֵּי יְהוּדָה בְּלִחְיִשְׁגִּי, (אמר ליה רבי אבא) **וְדָאי הַהוּא גִּבְרָא דְּחַמִּית**, **אַלְיָהוּ הוּה**. **וְלֹא בְּעָא לְגַלְאָה רִזְוִין**, **בְּגַיְן דְּתַנְדַּע שְׁבַחָא דָרְבֵּי שְׁמֻעֹן**, **דָהֹו בְּיוּמוֹי**, **וּבְפָוֹן דָרָא עַלְוָי**. אמר ליה, **הֵי לְמַבְכֵי בְּכִיה עַלְיהָ**.

רְבֵּי יְהוּדָה הוּה בְּכִי כָּל יוֹמָא עַלְוָי, **הֵה אָעָרָא עַמִּיה בְּאַדְרָא קְדִישָׁא דָרְבֵּי שְׁמֻעֹן**, **וְשָׁאָר חַבְרִיָּא**. אמר ליה, **וְוי דָלָא אָסְתַּלְקוּנָא הַהוּא יוֹמָא עַם אִינּוֹן תַּלְתָּא דְּאָסְתַּלְקוּ**, **וְלֹא לְחַמֵּי דָרָא דָא**, **הֵה אָתְהִפְךָ**.

אָמַר לִיה, **רְבֵּי אִימָא לִי**, **כְתִיב**, (שמות ט) **וְהֵם יָקַח אֶת**

זהב ואות התכלה ואות הארגמן ואות תולעת השני ואות השש, ואילו כסף לא כתיב. והא כתיב זהב וכסף. אמר ליה והא נמי נחתת, דכסף ונחתת בחשנה הוא, והכא לא. אלא, אי לא הגלי בוצינא קדישא באתריה, לא אctrיכנא לגלאה.

פתח ואמר, (חגי ב) לי הכסף ולוי הזהב נאם ה', היינו דכתיב, (תהלים קטו) השמים שמים לה. בכמה אתר אסתפלנא באליין מאני דקדשא, דכתיב, (ויקרא טו) בגדי קדש הם, וכתיב, (שמות כה) ועשו בגדי קדש. מי קדישה הכא. אלא הבי תנין, קדישה אינון בכל אתר. וכתיב בגדי קדש הם. ועשית בגדי קדש, בגונא דלעילא. דתניא כהן גדול לעילא, כהן גדול למטה, לבושין דיקר לעילא, לבושין דיקר למטה. ומה שלא אמר כסף ונחתת, לאתר אחרא אסתליך. דכתיב (שמות כט) כל עמידי החצר סביב מהوشקים כסף וגוו, וכתיב ואדייהם נחתת. דאיבון מאני שמונשא, לאשתמשא משפנא בה.

אבל הכא באליין לבושין דיקר, לא בעי לאשתמשא בהו בר נש אחרא, בר מפהנא רבא, דרבו משב קודשא על רישיה. דכתיב (שמות כט) ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. דבאינון לבושין דמי לגונא דלעילא.